

Цього забути не можна.

ММ 9

Вод. 55

21.06.89

Якщо прохадати Першотурбиневого вимі-
щого в Кремлюці, я побачив, як з вугорне-
кого вікна четвертого поверху стоїть жи-
нує на брук мійте цілу білу осейбину.
Я заришуєся. Мені присидався тридцять
третій рік. Солов.

Наше село Іваніві в той час було
розкинуте трохи вище ширя рідки Сурми
вверх на Джірку. Тепер там мійте
своїми брудними хвиллями так звана
Кремлюцьке море. Село буре вимке.
Тришовиті і дружані сім'ї селян, отри-
мавши після революції землю, щили
в достатку і мали багатіє продук-
тивні предивати. Мійте в кінському
дворі були карови, вали, коті, вівці,
свині і різка птиця. Селяни мали
хліб і до хліба. Торун з індивідуаль-
ними господарствами в селі діели
і кооперативи. Село з кожним роком
багатіло, життя ставало краще.